

בס"ד כה' מנחם-אב ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 19:13
צאת השבת - 20:03
רבנו תם - 20:55
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושש - עלון מס' 1314
@ השבת "מברכין".
@ ר"ח אלול יחול בע"ה בימים חמישי ושישי. יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה, לשון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשרות וטובות אכיל"ר. (סליחות לספרדים ביום ראשון ג' אלול)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת ראה

השבת "מברכין" אני לדודי ודודי לי

סגולה להשתתף בשיעורו בליווי של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" במנצ'סטר בשעה 21:30

כפס"ד"ן: "ענין סעודה" (ישעיה נד')
שבת זו
"השלישית דנחמא"

ו"שמחתם בכל משלח ידכם"

עיקר השמחה בעושר שהקב"ה נותן לאדם צריכה להיות על זה שהוא יכול לפזר לצדקה.

מספרים שתלמיד חכם אחד בא אצל האור החיים הקדוש וביקש ממנו שיעזור לו כי מצבו קשה בפרנסה, אמר לו האור החיים אם יגיד לו איפה כתוב בתורה מ-א עד-ת שתי אותיות זהות אחת על יד השניה יתן לו כסף. השיב העני (חוץ מאות ע'). אי מקללך אאר, ב' בביתך, ג' לגגך, ד' דדו, ה' במקום ההוא, ו' ווי העמודים, ז' מזוזת, ח' חת, ט' טטפות, י' חיים, כ' ככל, ל' וללוי אמר, מ' ממלכת כהנים, נ' ושנתם, ס' רעמסס, פ' חופץ, צ' חצצרות, ק' מחוקק, ר' וימרו, ש' שש, כשהגיע לאות ת' אמר העני שהוא מבקש שיקדים מקודם לתת לו ואח"כ יגיד, הסכים האור החיים ונתן לו, ואמר לו העני חז"ל דורשים נתון תתן שיתן ויחזור ויתן, ונהנה האור החיים ונתן לו כפליים.

רמזי אכיל לתשובה
ומל ה' אלקיך אית ליבך ואת ליב. לתפילה - איני לדודי ודודי לי. לצדקה - איש לירעהו וימתנות ל'אביונים. בחומש - אינה לידו וישמתי לך.

ביום א' באלול מתחילים לתקוע בשופר, שופר פירוש שפרו מעשיכם. שופר ר"ת שירש פירה ר'אש וילענה. פירוש **להוציא את הרע**. ועיי' שופר אין פגע רע, שבזכות השופר לא יהיו עוד צרות. ר"ת שופר ש"טן ויאין פגע רע.

"פתח תפתח את ידך לו"
בעל שפתי כהן אומר שדך המלך אמר "וצדקתו עומדת לעד" פירוש שהצדקה עומדת לעולמים כשם שתיבת צדקה עומדת ביושר (ישר) ובהיפוך על דרך צירופי אותיות א"ת - ב"ש צ-ה ד-ק ק-ד ה-צ. (ב. בר דיין הי"ו)

פִּנְת הַיָּבִים וְהַפְתָּמִים

דְּמוֹ בְּרָאוֹשׁ =

הוא אֶשֶׁם בְּאַסּוֹנוֹ, הוא יֵשָׂא בְּאַחֲרִיּוֹת לְמַעֲשָׁיו.

דוגמה: החֲבֵרָה לְהַגָּת הַטָּעַע סְמָנָה שְׂבִילִים לְמַטְקִילִים בְּרַחֲבֵי הָאָרֶץ, וּמִי שְׂוִירָד מֵהֶם דְּמוֹ בְּרָאוֹשׁ.

מקור: הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּאָרֶץ, אֶת-תִּקְוַת חוֹט הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַּחֲלוֹן, אֲשֶׁר הוֹרְדְּתֵנוּ בוֹ. וְאֶת-אֲבִיד וְאֶת-אֲמִיד וְאֶת אֲחִיד וְאֶת כָּל-בֵּית אֲבִיד תִּאֲסָפִי אֶלֶיךָ הַבֵּיתָה.

וְהִנֵּה כָּל-אֲשֶׁר-לָא מִדְּלֵתִי בֵּיתְךָ הַחוּצָה - דְּמוֹ בְּרָאוֹשׁ, וְאֲנַחְנוּ נִקְיִים. וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה אֲתָךְ בְּבֵית, דְּמוֹ בְּרָאוֹשׁ, אִם-לֹד תִּהְיֶה בּוֹ [קְהוּשָׁע ב' יח - ט]. (ניבוכוכן)

- ← בחירה בין ברכה וקללה.
- ← מצווה לבטל את כל המקומות אשר הקדישו תושבי הארץ הקודמים לפולחן אליהם ולהקריב קרבנות רק במקום אשר יבחר ה'.
- ← איסור כללי ללכת אחרי מנהגי תושבי הארץ.
- ← חוקים הנוגעים לנביא שקר המסית את העם ללכת אחרי אלוהים אחרים.
- ← עיר הנדחת.
- ← חזרה על דיני בעלי חיים מותרים ובעלי חיים אסורים באכילה.

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
האנוכיות של האדם יש בה שני הפכים ברכה וקללה, כי בעוד שמצד עצמה היא פסולה, אבל מצד שני הרי כתיב "יוגבה לבו בדרכי ד" ואז היא הופכת לברכה. (מאור ושמש) כאשר "ובלכתך בדרך" כאשר ילך בדרך כל הארץ לאחר מאה ועשרים שנה, ימשיכו הם. (חתם סופר ז"ע)

"עֲשֵׂה תַעֲשֶׂה אֶת כָּל תְּבוּאוֹת זֶרְעְךָ..."
אומרת התורה: תן צדקה והנתינה תביא לך מזל. "עֲשֵׂה" (תלך בעשר) את המילה "תעשור":
עשירית של האות ת' (400) יוצאת האות מ' (40).
עשירית של האות ע' (70) יוצאת האות ז' (7).
עשירית של האות ש' (300) יוצאת האות ל' (30).
עשירית של האות ר' (200) יוצאת האות י' (20).
"תעשור" תקבל "מזלך".

"כי פתיה תפתח את ידך"
"פי פתוח תפתח את ידך" ר"ת תיכף עם הכולל, שתיכף שעני מגיע לבקש, מיד צריך לתת לו מה שהוא מבקש. (פניני משה)

"וזהו כן רחמים ורחמן"
בשעה שתזדקק לרחמי שמים עליך אזי יתן השי"ת בלבך לרחם על אחרים וממילא תתעורר מדת הרחמים לרחם עליך שהרי אמרו חז"ל "כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים".

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
אם אתה האדם רואה את כל הטוב שבאור עולם נותן לך, אזי "היום" זה ברכה עבורך. אולם אם אתה האדם בבחינת "אנוכי", שרואה רק את עצמו, אזי היום הזה קללה עבורך. הכל תלוי במבט על החיים. (שלמה אלביליה הי"ו)

"אל תקרי הליכות אלא הלכות" **פססי' הליכה לימי' בי' הזמנים**

"בין הזמנים" הגיע "וקווי ה' מחליפים כח".
 עוסקים בתורה, נחים קמעה וגם מטיילים עם
 הילדים, מחליפים אור ואוירה.

אנו, כבני תורה, רוצים להעמיק בכל דבר ולדעת האם ישנו ענין
 תורתי-הלכתי כל שהוא לטייל ברחבי ארץ הקודש, להכירה
 ולתהוות אחר נופיה ואתריה.
 העולם נהוג "לצטט" בענין ש"כל המהלך ארבע אמות חדשות
 בארץ ישראל, הרטי הוא בן עולם הבא".

א. כשיצאנו עם הילדים לסייר ולטייל, עלינו להתבונן בפלאי
 הבריאה ולהיזכר בדברי הרמב"ם (יסוה"ת ב, ב), הכותב:
 "והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? בשעה שיתבונן האדם
 במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין
 לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאווה תאוה
 גדולה לידע השם הגדול".

ב. לכתחילה אין לצאת לפנפש במקום שאין בו מניין אלא אם
 כן הוא צורך רפואה וכדו'.

ג. נכון לכל ירא שמים שיקח עימו לדרך טלית ותפילין, אפילו
 אם נוסע למקום קרוב ובדעתו לשוב עוד היום, מחשש שמא
 יקרה מקרה והוא יאלץ להישאר רחוק מהטלית והתפילין שלו,
 ועד שישאיל תפילין מאחרים יעבור לו זמן קריאת שמע
 ותפילה, ולפעמים קשר התפילין של האדם שממנו השאיל
 תפילין, אינן מתאימים למידת ראשו.

ד. תלמידי חכמים צריכים להקפיד שלא לצאת לדרך בלבוש
 בזוי ולא נאה, משום חילול ה' (אהלך באמיתך).

ה. נקלע למקום שיש בו מנחה רק אחרי השקיעה, עדיף
 שיתפלל ביחידות לפני השקיעה מאשר בציבור אחרי השקיעה.

ו. הרגיל תמיד להתפלל עם כובע וחליפה ונמצא בדרך
 בלעדיהם ונזדמן לו מנין, לא יתפלל בלעדיהם אלא אם כן לא
 יהיה לו אח"כ מנין.

ז. נטילת ידיים בים : אחד מהדברים הצריכים נטילת ידיים
 היא הנגיעה בגופו, בו יש מילמולי זיעה, כמובא בשו"ע ומשנה
 ברורה סימן ד'. ואמנם הנוגע בגופו הרחוף ממי הים באמצע
 אכילתו, כתב הכף החיים (סי' ד' ס"ק פ"ח) שאינו צריך ליטול
 את ידיו שוב, מפני שאין חשש שנגע במקום מלמולי זיעה,
 שהרי גופו רחוף הוא כעת חיה.

ח. לחם מחילוני שלא נטל ידיים : כידוע, אסור לגעת במזון
 לפני שנטלנו ידיים בבוקר.

מה נעשה על הלחם המאפים בחנות המקומית במקום הנופש,
 כשאנו יודעים שהחנוני החילוני נגע בהם בבוקר, בלי נטילת
 ידיים? הגר"מ שטרנבוך שליט"א מיקל בעניין, לפי דברי
 הרמ"א הכותב שכלי נטלה אינו מעכב לעניין רוח רעה, ומכיוון
 שכל אדם נורמלי רוחץ ידיים בבוקר והמים זורמים על ידיו
 זמן-מה, אזי יש להקל.

ט. אכילה בטיול ובעמידה :
 מותר לאכול בגנים ובאתרים, כיון שרגילים לאכול שם והדבר
 אינו דומה לאכילה בשוק.

י. אין להיכנס בלא תשלום לחופי רחצה, שמורות טבע וכדומה,
 שהאחראים דורשים כסף על הכניסה למקום. מפני שבדרך
 כלל הוציאו הם ממון על תיחזוק המקום ונקיונו.

יא. כניסה למסגד וכנסיה : אסור באיסור חמור להיכנס
 למזנונים וכנסיות, וניתן להקל יותר בכניסה למסגדי
 מוסלמים, המאמינים בה' אחד.

יב. קברי צדיקים במקומות סכנה :
 אין לנסוע ללא ליווי ותיאום לקברי צדיקים הנמצאים במקומות
 מסוכנים, כמו לקבר יוסף ע"ה בשכם וקבר יהושע בן נון ע"ה.

"ראה אנכי נתן כלפיכם היום"

מחשבות לזוגיות בפרשת ראה

יש פסוקי פתיחה שמכריזים על עצמם בקול גדול, ויש
 כאלה שמסתירים את עומקם דווקא מאחורי מילה
 קטנה אחת. פרשת ראה נפתחת בהצהרה עוצמתית :

"ראה אנכי נתן כלפיכם היום בְּרָכָה וקָלָלָה".

במבט ראשון, נדמה שמדובר בהכרזה על שכר ועונש,
 על בחירה בין שתי דרכים ועל תוצאות הנגזרות ממנה.
 אולם המילה הקטנה "היום" מעניקה לפסוק משמעות
 עמוקה : הברכה אינה אירוע חד-פעמי.

היא אינה חתומה בעבר ואינה רק הבטחה לעתיד.
 היא ניתנת מחדש, בכל יום.

כל בוקר פותח אפשרות חדשה - הזדמנות לבחור,
 להתבונן, לתקן, להוסיף טוב ולברך את החיים מחדש.
ומכאן עולה תובנה משמעותית לחיי הזוגיות.

הקשר בין איש לאשתו אינו רק "מצאנה" שהתרחשה
 ברגע מסוים ונחתמה לנצח. התרבות הפופולרית מרבה
 לדבר על "האחד" או "האחת", על אהבה שנועדה מן
 השמיים ועל רגע שבו הכול הסתדר. אך התורה מציעה
 מבט עמוק ומעשי יותר : כשם שהברכה ניתנת "היום",
 כך גם האהבה מתחדשת "היום".

בכל בוקר, גם אם איננו אומרים זאת בקול, עומדים
 בני הזוג בפני בחירה שקטה : לבחור זה בזה מחדש.
 לראות את הטוב באדם שלצידו, להקשיב, לתת,
 להשקיע, לגלות רגישות ולהיזכר שבחרנו לצעוד יחד.

ומגד, קיימת גם האפשרות להתרגל, להזניח, להפסיק
 להקשיב - ובעיקר, לחדול מלראות.

**הבחירה בזוגיות אינה מתרחשת רק ביום
 החתונה. היא מתרחשת בכל יום מחדש.**

לאחר שהבנו את משמעותו של "היום", מתגלה
 בפרשת המסית שם מזהירה התורה מפני מי שעלול
 להסית את האדם, אפילו מדובר בקרובים אליו ביותר :

"כי יסיתך... או אשתו וזיקך... אֲשֵׁר כְּנָפֶיךָ".

שימו לב למילים : לא "כְּנָפֶיךָ", אלא "כְּנָפֶיךָ".

הקשר הזוגי אינו מתואר רק כשותפות מעשית או
 כחיים משותפים תחת קורת גג אחת. התורה מתארת
 קרבה עמוקה, שהאדם הקרוב ביותר הוא **"כנפשי"** -

שותף לעולם הפנימי, לרגשות, לחלומות ולדרך.

וכאשר מבינים את עומק החיבור הזה, ניתן לראות
 באור חדש גם את הציווי בהמשך : **"לא תתגדדי".**

בפשוטו, זהו ציווי הנוגע לאחדות עם ישראל - שלא
 להתפצל לקבוצות ולמחנות. אך אפשר למצוא בו גם
 רמז משמעותי לבית הפרטי : זוגיות אינה זירה של שני
 מחנות, שבה כל צד מנסה להוכיח שהוא צודק.

כאשר בני הזוג זוכרים שהם שותפים לאותה דרך, הם
 מפסיקים לשאול : **"מי ניצח בוויכוח?"**

אלא מתחילים לשאול : מה יחזק את הקשר שלנו?

הם אינם "אני מולך", אלא "אנחנו מול האתגר".

וכשם שיש את "היום" - הבחירה היומיומית הקטנה
 והמתחדשת - כך יש צורך גם בזמנים קבועים של
 התקרבות וחיבור. בסיום הפרשה מצווה התורה על
 שלושת הרגלים, מועדים שבהם מתכנס עם ישראל

ומחדש את הקשר עם מקור חייו.

גם בזוגיות, לצד תשומת הלב היומיומית, נחוצים
 רגעים מיוחדים של התכנסות : זמן זוגי, שיחה ללא
 הסחות דעת או חוויה משותפת שמאפשרת להיזכר
 במה שמחבר בינינו.

בברכת שבת שלום
 הרב שלמה דויד הי"ו

יועץ נישואין ומשפחה - 0546598068
 מוזמנים לפנות לחשיבה משותפת

מציאות שעולה על כל דמיון:

כשמידת הדין הופכת למידת הרחמים

אם הייתם מספרים לי את הסיפור הזה, הייתי בטוח שמדובר בתסריט לסרט הוליוודי. אבל הסיפור הזה קרה במציאות, ממש כאן, והוא תזכורת לכך שיש מי שמנהל את העולם – וגם כשנדמה שאתה בתחתית, הישועה יכולה להגיע בהרף עין.

רק לפני חודשיים, יקיר אשבל ישב במעצר ממושך.

מי שמכיר את הסיפור שלו יודע:

בחור זהב, איש אדמה וחווה. כשהערבים גנבו את עדר הכבשים שלהם, יקיר והשותף שלו אורי יצאו בעקבותיהם. התפתחה מהומה, ירייה אחת באוויר כדי להגן על החיים – ופתאום, במקום לקבל גב, יקיר מצא את עצמו מאחורי סורג וברית.

ימים ארוכים וקשים של מעצר, תסכול, תחושת עוול צורבת וחלום אחד קטן...

לחזור לחווה שלו ולבנות בה את בית הקבע שלו.

כששוחרר, יקיר ניגש לעבודה.

הוא החל לבנות את ביתו בחווה, והחל לחפש מטבח.

התקציב קצוב, והוא נכנס לאתר י"ד 2.

פתאום הוא רואה מודעה: מטבח מקבל. חדש, מושקע ומפואר, למכירה ב-20,000 ש"ח בלבד...

(בשעה ששווי המוערך הוא מעל 200,000 ש"ח).

יקיר נוסע לצפון תל אביב. הוא נכנס לוויולה מפוארת ששייכת למשפחה עשירה מאוד מחו"ל.

המשפחה קנתה את הנכס, לא אהבה את העיצוב הקיים, והחליטה לפרק הכל מהיסוד ולעצב מחדש.

יקיר רואה את המטבח – מטבח כפרי מעץ מלא, עוצר נשימה, משהו שנראה כמו מיליון דולר. הוא נרגש, משלם לקבלן השיפוצים 20,000 ש"ח במזומן ומסכם איתו שיבוא למחרת לפרק ולחתום על העסקה.

על הדרך, הקבלן מציע לו עוד כמה ארונות יוקרה בבית ב-5,000 ש"ח נוספים. יקיר, שמבין את גודל המציאה, משלם גם על זה. 25,000 שקלים בסך הכל.

ואז מגיע למחרת.

יקיר מגיע לוויולה עם כלי עבודה.

פוגשת אותו שם אישה אלגנטית.

"שלום, מי אתה?" היא שואלת אותו בסבר פנים יפות. "היי, אני יקיר, באתי לקחת את המטבח והארונות שקניתי אתמול מהקבלן."

היא מסתכלת עליו בהלם...

"קניתי? מה זאת אומרת קניתי?"

מתברר שהאישה היא אחותו של בעל הבית מחו"ל. הבעלים הורה לה מפורשות: "את כל הריהוט והמטבח בבית – תתירי בחינם לאנשים שבאמת זקוקים לזה."

קבלן השיפוצים, שזיהה הזדמנות לעשות "סייבוב" מהיר, פרסם את זה ביד 2 וגזר קופון של עשרות אלפי שקלים על גבו של יקיר.

כששמעה האישה מה קרה, הלב שלה רתח מזעם על התרמית של הקבלן – אבל מיד לאחר מכן, היא הביטה מבט ביקור. היא שמעה קצת על מי הוא, על הבית שהוא בונה בחווה, ועל הדרך הקשה שעבר.

היא עמדה שם ואמרה לו מילים שגרמו לו לדמוע:

"תקשיב לי טוב. אתה לא משלם שקל!"

"אני דואגת שהקבלן יחזיר לך את כל 25,000 השקלים עד השקל האחרון."

"והבית הזה? כל מה שאתה רואה פה – שלך."

מה שקרה מאירע זה והלאה גובל בדמיון.

האישה החלה להעמיס על יקיר שפע שלא יתואר:

המטבח הכפרי המפואר - בחינם.

ארונות היוקרה - בחינם.

נברשות ופריטי עיצוב בשווי עשרות אלפי שקלים – "קח, הכל שלך."

ריהוט מלא, גופי תאורה... ואפילו דלת הכניסה היוקרתית לבית, ששווה כשלעצמה הון תועפות.

יקיר עמד שם, באמצע הסלון בצפון תל אביב, ולא ידע את נפשו.

רק לפני חודשיים הוא ישב בתא מעצר אפל, בודד, תהה איך הוא קם מהמכה הזו ואיך הוא יצליח לבנות את ביתו. והנה היום, אלוקים פתח לו את ארובות השמיים והחזיר לו בכפולות ומכפלות.

מתוך החושך הגדול שנגרם לו, צמח אור ושפע שקורה לבן אדם אולי פעם אחת בחיים.

אין מקריות בעולם.

כשהקדוש ברוך הוא רוצה לפצות אדם שסבל ושיצא להגן על אדמתו – הוא עושה את זה בדרך הכי מופלאה, הכי מדויקת, והכי מרגשת שיש. (אילנית גאלי)

12 שנה ללא ילדים

בפתחה של אחת ממעבדות השעטנו ניצב זוג חרדי עם תבילה נכבדה, כל מלתחת הביגוד שלהם נמסרה לבדיקה. כעבור ימים אחדים שבו לקבל את הבגדים, עמדו בפתח המעבדה מתוחים וציפו לתוצאות הבדיקה.

"כמעט הכל בסדר" נאמר להם "חוץ מהמעיל" מעיל הצמר של האשה נמצא נגוע כולו בשעטנו דאורייתא.

מנהל המעבדה לא ציפה לתגובה שבאה בעקבות דבריו. האשה פרצה בבכי מר, לרגע חשב הבודק כי מצבם הכלכלי של הזוג אינו מאפשר להם קניית מעיל חדש במקום המעיל האמור, אבל הסיפור שבפיהם היה שונה, שונה לגמרי ומזעזע.

"שתים עשרה שנה חלפו מאז נישואינו ועדיין לא נתברך הבית בילדים.

עשינו כל דבר שרק ניתן... תפילות, דמעות, נסיעות לקברי צדיקים, ולהבדיל בין חיים לחיים ברכות מכל צדיקי הדור, ביקורים אצל רופאים בכל רחבי העולם, סגולות שונות והכל ללא הועיל, עדיין לא נושענו.

לאחרונה שאל אותנו אחד הרבנים אם בדקנו את בגדינו משעטנו, שהרי השעטנו כידוע מעכב את התפילה, עכשיו נתברר לנו פתאום כי התפילות והדמעות של שתים עשרה שנים תמימות עלו למעלה אבל נתקלו במחיצה של ברזל. נורא הדבר לחשוב עליו! כל כך הרבה תפילות כל כך הרבה דמעות והכל נעצר בגלל חוסר שימת לב לאיסור "שעטנו".

לאחר שנה הוזמן הבודק לברית מילה של בנם הבכור של הזוג...

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

העבירו למערכת העלון. טל': 054-7743834

או בדואר אלקטרוני: aviyagel123@gmail.com

ראה - "ראה אלוה הגיע"

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול".

מִן הַגֵּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יְהוּדָה צַדִּיקָה זְצוּק"ל וְזִי"ע אֲמַן, אָמַר: שֶׁסֹּדֵר הַפְּרָשִׁיּוֹת: רֵאָה, שׁוֹפְטִים, כִּי תֵצֵא, כִּי תִבּוֹא, נִצְבִּים, וַיֵּלֶךְ, הָאֲזִינוּ, וְזֹאת הַבְּרָכָה, בְּרֵאשִׁית, רֹמֵז לָנוּ דָבָר יָפֵה.

ר"ה רֵאשִׁי תִבּוֹת רֵאָה אֱלוֹה הִגִּיעַ, לִפְיֶכֶךְ **"שׁוֹפְטִים"** וְשׁוֹטְרִים תֵּתֵן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ, תִּבְדּוֹק מַעֲשֶׁיךָ, וְעוֹד עַלֶיךָ לִזְכוֹר **"כִּי תֵצֵא"** מִן הָעוֹלָם אֲזִי יִהְיֶה **"כִּי תִבּוֹא"** לְשָׁמַיִם, וְשֶׁם תַּעֲמֹד לִדֹּן שְׁנֵאמַר אַתֶּם **"נִצְבִּים"**, אַחֲרֵי כֵן **"וַיֵּלֶךְ"** אֵךְ לֹא? אִם **"הָאֲזִינוּ"** שָׁמַע לַתּוֹרָה, אֲזִי **"וְזֹאת הַבְּרָכָה"**, וְאִם לֹא אֲזִי **"בְּרֵאשִׁית"** מִתְחִיל גִּלְגּוֹל חֹדֶשׁ לַתֵּקֶן הַכֹּל.

בחודש אלול צריך אדם לעמוד לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, דקדוקי סופרים, חומרות וחסידיות, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

רפואה שלימה
כְּעִדֵּי טוֹרָא
בֵּת יִרְדְּנָה
קִבְּבִיָּה יִשְׁלַח
מִזֹּרֵם וּמִרְפָּא
לְרַבִּי אַבְרָהָם
וְשִׁי"ה גִּדְיָה
תַּחֲזוֹר לְאִיתְנָה
וְתִזְכֶּה לְשֵׁינִי
רְבוֹת וְטוֹבוֹת
עִם בַּעֲלָה

אנה דיפן תהן קופל לאה
מִזֵּל טוֹב וְאִיחּוּלִים לִבְנֵינִי
ליהודה וצמחי דודי
יריב ושרית דפנה
לִנְשׂוּאָה יִשִּׁי"ם עִם מוֹדֵר
יְהִי"ר שִׁיקִּימֵי בֵּית נֶאֱמָן וְכֹשֶׁר
בְּיִשְׂרָאֵל וְעֵלְמָה הַקֶּשֶׁר יִפֶּה יִזְכּוּ
לְהַמְשִׁיךְ אֶת מִסּוֹת הַבֵּית הַמְּפֹאָר
עַנְי הַנֶּפֶץ בְּעַנְי הַנֶּפֶץ דָּבָר נָהָה וְהַמְּפֹאָר
יִזְכּוּ הַשָּׁנָה לְזֹרֵעַ קוֹשֶׁשׁ בִּרְ-קִיָּמָא

כל הישועות והברכות
ל- ת. א. ז. מנב"ת
שְׁתַּמְנָה לְסַעֲדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן
זְכוֹת מֶרֶץ עֹבְדֵיהֶם יוֹסֵף זְצִ"ל
לְרִפְאוּתָם וְהַצִּלָּתָם לִילְדָה
וְנִכְדָּה. שִׁיתְמַלֵּא כָל
מִשְׁאֲלוֹת לִיבֵם לְטוֹבָה.
אוֹשֶׁר וְשִׁלוּהוּ וּפְרִנְסָה
טוֹבָה. וְתִרְוֹהוּ נַחַת וְשִׁלוּהוּ
מִכָּל רִצְאוֹ חֲלָצִיָּה
לְהַבְדִּיל לַעֲי"ן שְׂרָה מוֹרֵנוּ
בֵּת חֲנָה וְיוֹסֵף זְצִ"ל

סכנות ואיחולים
שְׁמוֹעַל וְזִהְרָה אֶלְקִים
לְהוֹדֵת הַתְּאֵאוֹמִים
מעיני ייהלי ניי
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלֵהוּ בְּמַעֲלוֹת
הַתּוֹרָה וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
יִזְכּוּ דְרָכֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם
בְּכָל אֲרִיכוֹת יָמֵים
וְנַחַת וְשִׁלוּהוּ
לִבְשֵׁלֶם וְשִׁרָה אֲהֲרֹנִי
וְלִמְדֵנִי וְאִיִּילָה אֶלְקִים

קבתי באשמות הבקור
לְבַקֵּשׁ עַל יְעִי"ה
הַצִּיבּוֹר מוֹזָמָן
לאביהי סלחתי
נעימתי פתיחתי
בְּמִרְכּוֹ רֹחַנִי קִהְלָתִי
"אוהל מועד"
הַנִּשְׁתַּלֵּם 3, לִבְנָה
בִּשְׁעָה 04:45
שְׁחִרִית 05:40

כל הישועות והברכות
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת בְּכוֹרֵי
שְׁתַּמְנָה לְסַעֲדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן
זְכוֹת מֶרֶץ עֹבְדֵיהֶם יוֹסֵף זְצִ"ל
שִׁיתְבְּרֹךְ בְּרִפְאוּתָה שְׁלִימָה
וּבְכָל מִלֵּי דְמִיטֵם בְּרוּחֹתֶיהָ
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, פְּרִנְסָה טוֹבָה
אוֹשֶׁר נַחַת וְשִׁלוּהוּ
לרפואת דוד בת מרים
טוֹבָה בֵּת דְּבוֹרָה אוֹשֶׁר בֵּת חֲמֵדָה
לרפואת ניסים בן סולטן
לַעֲי"ן יַעֲקֹב בֶּן אַבְרָהָם זְצִ"ל

סכנות ואיחולים
לְאֲוִירָאֵל וְיֵעֶל דִּידִי
לְהוֹדֵת הַכֹּל נִי"י
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלָה
בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
בְּכָל דְרָכֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ
יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים
וְבִרְכָּה וְהַצִּלָּה
לְרַב יַעֲקֹב וְרִיטֵי דִידִי
לְחַמְיָה וְזִלְתִּי עֲטִיָּה
שִׁירוֹנוֹ נַחַת וְשִׁלוּהוּ

סכנות ואיחולים
לְאֲוִירָאֵל וְיֵעֶל דִּידִי
לְהוֹדֵת הַכֹּל נִי"י
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלָה
בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
בְּכָל דְרָכֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ
יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים
וְבִרְכָּה וְהַצִּלָּה
לְרַב יַעֲקֹב וְרִיטֵי דִידִי
לְחַמְיָה וְזִלְתִּי עֲטִיָּה
שִׁירוֹנוֹ נַחַת וְשִׁלוּהוּ

סכנות ואיחולים
לְאֲוִירָאֵל וְיֵעֶל דִּידִי
לְהוֹדֵת הַכֹּל נִי"י
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלָה
בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
בְּכָל דְרָכֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ
יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים
וְבִרְכָּה וְהַצִּלָּה
לְרַב יַעֲקֹב וְרִיטֵי דִידִי
לְחַמְיָה וְזִלְתִּי עֲטִיָּה
שִׁירוֹנוֹ נַחַת וְשִׁלוּהוּ

סכנות ואיחולים
לְאֲוִירָאֵל וְיֵעֶל דִּידִי
לְהוֹדֵת הַכֹּל נִי"י
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלָה
בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
בְּכָל דְרָכֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ
יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים
וְבִרְכָּה וְהַצִּלָּה
לְרַב יַעֲקֹב וְרִיטֵי דִידִי
לְחַמְיָה וְזִלְתִּי עֲטִיָּה
שִׁירוֹנוֹ נַחַת וְשִׁלוּהוּ

סכנות ואיחולים
לְאֲוִירָאֵל וְיֵעֶל דִּידִי
לְהוֹדֵת הַכֹּל נִי"י
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלָה
בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
בְּכָל דְרָכֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ
יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים
וְבִרְכָּה וְהַצִּלָּה
לְרַב יַעֲקֹב וְרִיטֵי דִידִי
לְחַמְיָה וְזִלְתִּי עֲטִיָּה
שִׁירוֹנוֹ נַחַת וְשִׁלוּהוּ

סכנות ואיחולים
לְאֲוִירָאֵל וְיֵעֶל דִּידִי
לְהוֹדֵת הַכֹּל נִי"י
יְהִי רִצּוֹן שִׁעֲלָה
בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה
וְהִירָאָה וְיַצִּלוּהוּ
בְּכָל דְרָכֵינוּ וּמַעֲשֵׂינוּ
יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים
וְבִרְכָּה וְהַצִּלָּה
לְרַב יַעֲקֹב וְרִיטֵי דִידִי
לְחַמְיָה וְזִלְתִּי עֲטִיָּה
שִׁירוֹנוֹ נַחַת וְשִׁלוּהוּ

סכנות ואיחולים
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת
שִׁיבִי לְרִפְאוּתָה
וְיִתְבְּרָכּוּ כָּל
מִיִּלֵּי דְמִיטֵם
וְיִתְגַּשְׁמוּ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
בְּאוֹשֶׁר וּפְרִנְסָה
וּרְפוּאָה לְשִׁמּוּעַל

סכנות ואיחולים
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת
שִׁיבִי לְרִפְאוּתָה
וְיִתְבְּרָכּוּ כָּל
מִיִּלֵּי דְמִיטֵם
וְיִתְגַּשְׁמוּ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
בְּאוֹשֶׁר וּפְרִנְסָה
וּרְפוּאָה לְשִׁמּוּעַל

סכנות ואיחולים
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת
שִׁיבִי לְרִפְאוּתָה
וְיִתְבְּרָכּוּ כָּל
מִיִּלֵּי דְמִיטֵם
וְיִתְגַּשְׁמוּ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
בְּאוֹשֶׁר וּפְרִנְסָה
וּרְפוּאָה לְשִׁמּוּעַל

סכנות ואיחולים
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת
שִׁיבִי לְרִפְאוּתָה
וְיִתְבְּרָכּוּ כָּל
מִיִּלֵּי דְמִיטֵם
וְיִתְגַּשְׁמוּ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
בְּאוֹשֶׁר וּפְרִנְסָה
וּרְפוּאָה לְשִׁמּוּעַל

סכנות ואיחולים
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת
שִׁיבִי לְרִפְאוּתָה
וְיִתְבְּרָכּוּ כָּל
מִיִּלֵּי דְמִיטֵם
וְיִתְגַּשְׁמוּ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
בְּאוֹשֶׁר וּפְרִנְסָה
וּרְפוּאָה לְשִׁמּוּעַל

סכנות ואיחולים
לְנִיסִים וְטוֹבוֹת
שִׁיבִי לְרִפְאוּתָה
וְיִתְבְּרָכּוּ כָּל
מִיִּלֵּי דְמִיטֵם
וְיִתְגַּשְׁמוּ כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה
בְּאוֹשֶׁר וּפְרִנְסָה
וּרְפוּאָה לְשִׁמּוּעַל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :
שְׁלֵמָה לְאִירֵי בֶן מִרְיָם הִי"ו
הֶרֶב נִיסֵן יִשְׂרָאֵל בֶּן חֲנָה מִנְבִּי"ת
יִשְׂרָאֵל פִּרְגִּי רַפָּאֵל בֶּן מִרְיָם הִי"ו
נְהִייתִי יִשְׂרָאֵל בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת
רִיחֵן-רַחֵל בֵּת גִּירָאֵן מִנְבִּי"ת
מִרְגִּלִּית מוֹסָאֵי בֵּת שִׁמְחָה מִנְבִּי"ת
לִידָה הַרְוֵי בֵּת מִרְיָם מִנְבִּי"ת
יִפֶּה צַבְרִי בֵּת רִיחֵן-רַחֵל מִנְבִּי"ת
שִׁימָה שְׂרַעְיָה בֵּת אִירָה וְאִירִית מִנְבִּי"ת
סִימָה טָהָה בֵּת מִרְגִּלִּית מִנְבִּי"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :
אֲבָרָה-יִגָּל בֶּן רִיעוּת הִי"ו
יוֹסֵף אֲהֲרֹנוֹ בֶּן בִּיבִי הִי"ו
דוֹד דִּידִי בֶן נִרְגָּס הַזְכִּירָה הִי"ו
שְׁמוּעַל דִּידִי בֶּן בִּיבִי הִי"ו
עֲדָנָה מוֹסָאֵי בֵּת אִירִיס מִנְבִּי"ת
חֲנָה דִּידִי בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת
יִשְׁעִיָּה נִסִּימִי בֵּת חֲנָה הִי"ו
דִּלְיָה נִסִּימִי בֵּת גּוֹרִיָּה מִנְבִּי"ת
בְּהִטִּי אֲשֶׁרֶאֱבָן בֵּת נֹכַח מִנְבִּי"ת
דִּנְיָה לִזְרֵרָה בֵּת שׁוֹלְטָנָה מִנְבִּי"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :
אֲבָרָה-יִגָּל בֶּן רִיעוּת הִי"ו
יוֹסֵף אֲהֲרֹנוֹ בֶּן בִּיבִי הִי"ו
דוֹד דִּידִי בֶּן נִרְגָּס הַזְכִּירָה הִי"ו
שְׁמוּעַל דִּידִי בֶּן בִּיבִי הִי"ו
עֲדָנָה מוֹסָאֵי בֵּת אִירִיס מִנְבִּי"ת
חֲנָה דִּידִי בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת
יִשְׁעִיָּה נִסִּימִי בֵּת חֲנָה הִי"ו
דִּלְיָה נִסִּימִי בֵּת גּוֹרִיָּה מִנְבִּי"ת
בְּהִטִּי אֲשֶׁרֶאֱבָן בֵּת נֹכַח מִנְבִּי"ת
דִּנְיָה לִזְרֵרָה בֵּת שׁוֹלְטָנָה מִנְבִּי"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :
אֲבָרָה-יִגָּל בֶּן רִיעוּת הִי"ו
יוֹסֵף אֲהֲרֹנוֹ בֶּן בִּיבִי הִי"ו
דוֹד דִּידִי בֶּן נִרְגָּס הַזְכִּירָה הִי"ו
שְׁמוּעַל דִּידִי בֶּן בִּיבִי הִי"ו
עֲדָנָה מוֹסָאֵי בֵּת אִירִיס מִנְבִּי"ת
חֲנָה דִּידִי בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת
יִשְׁעִיָּה נִסִּימִי בֵּת חֲנָה הִי"ו
דִּלְיָה נִסִּימִי בֵּת גּוֹרִיָּה מִנְבִּי"ת
בְּהִטִּי אֲשֶׁרֶאֱבָן בֵּת נֹכַח מִנְבִּי"ת
דִּנְיָה לִזְרֵרָה בֵּת שׁוֹלְטָנָה מִנְבִּי"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :
אֲבָרָה-יִגָּל בֶּן רִיעוּת הִי"ו
יוֹסֵף אֲהֲרֹנוֹ בֶּן בִּיבִי הִי"ו
דוֹד דִּידִי בֶּן נִרְגָּס הַזְכִּירָה הִי"ו
שְׁמוּעַל דִּידִי בֶּן בִּיבִי הִי"ו
עֲדָנָה מוֹסָאֵי בֵּת אִירִיס מִנְבִּי"ת
חֲנָה דִּידִי בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת
יִשְׁעִיָּה נִסִּימִי בֵּת חֲנָה הִי"ו
דִּלְיָה נִסִּימִי בֵּת גּוֹרִיָּה מִנְבִּי"ת
בְּהִטִּי אֲשֶׁרֶאֱבָן בֵּת נֹכַח מִנְבִּי"ת
דִּנְיָה לִזְרֵרָה בֵּת שׁוֹלְטָנָה מִנְבִּי"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים וכללם ל- :
אֲבָרָה-יִגָּל בֶּן רִיעוּת הִי"ו
יוֹסֵף אֲהֲרֹנוֹ בֶּן בִּיבִי הִי"ו
דוֹד דִּידִי בֶּן נִרְגָּס הַזְכִּירָה הִי"ו
שְׁמוּעַל דִּידִי בֶּן בִּיבִי הִי"ו
עֲדָנָה מוֹסָאֵי בֵּת אִירִיס מִנְבִּי"ת
חֲנָה דִּידִי בֵּת שְׂרָה מִנְבִּי"ת
יִשְׁעִיָּה נִסִּימִי בֵּת חֲנָה הִי"ו
דִּלְיָה נִסִּימִי בֵּת גּוֹרִיָּה מִנְבִּי"ת
בְּהִטִּי אֲשֶׁרֶאֱבָן בֵּת נֹכַח מִנְבִּי"ת
דִּנְיָה לִזְרֵרָה בֵּת שׁוֹלְטָנָה מִנְבִּי"ת